

MIKLÓS ÁGNES KATA

Elkerülhetetlen

1.

1889. január elején a *Zarathustra* szerzője elmeegógyintézetbe került. Távoli ismerősei, akik (szokás szerint) azonnal közeli ismerőseivé avanzsáltak, borúsan csóváltgatták a fejüket, hogy ejh, pedig megmondtuk mink, mindig csak ez a sok Pessimismus meg egyéb ízé, rosszul végzed majd, Fritzl. A borús fejcsóváltgatás közben (úgyszintén szokás szerint) azon töprengtek, vajon mikor vált ábszolúte nyilvánvalóvá, hogy Fritzl rosszul végzi majd. Sokféle történet elhangzott, sokféle megfejtés született – abban viszont mindenki egyetértett, hogy a hosszú tünetlistában fontos helye van annak, amit Nietzsche tett 1889. január 3-án a torinói Piazza Carlo Albertón. Normális ember nem csinál ilyet.

2.

Ha véletlenül Torinóban vagy januárban a Piazza Carlo Alberto egyik szalodájában és az ablakon át meglátod, amint egy konfliskocsis ostorral veri a lovát, a kiéhezett, vacogó pára pedig keservesen nyihog, húzd össze azonnal a függönyt. Másként még kirohansz a térre, és zokogva a konflisló nyakába borulsz. Aztán te is rosszul végzed majd, mint Fritzl.

Hát nem megnyugtató, hogy elég, ha összehúzod a függönyt, és becsukod a szemed?

3.

egy konflisló benéz az ablakon
majd átrobog a citromszagú téren
orrával böki meg a kapucsengőt
patát töröl
szobádba lép
nyakadba borul
és felzokog

na vajon ezúttal
kit visznek diliházba

Változatok egy lányrablásra

csak az igazat
kéred mindig
persze
hát akkor mondok neked mindjárt
hármat

csak magam voltam
fekete lovon jött
magával ragadott
fekete bilincsből
rozsdás béklyón tartott
gránátalma-maggal
magához kötözött
sötét országában
rabja lettem
foglya
nincsen maradásom
nincsen távozásom
nem élek nem halok
elfutni nem tudok

csak magam voltam
fehér paripán jött
térdem elé rogyott
magával ragadott
karja bilincseiben
selyembéklyón tartott
arany karikával
magához kötözött
messzi országában
rabja lettem
foglya
futni nem akarok
maradni nem tudok

csak magam voltam
mikor megérkezett
leült a sarokba
ránéztem
rámnézett
csak magam vagyok
mi lesz két magányból
hogya összeadják
kettőnk országában
foglyok lettünk
rabok
elfutok ha tudok
maradni akarok

csak az igazat
mondom mindig
tessék
tied a döntés
válassz melyik
tetszik

Odakint, idebent

Lámpafény, könyvtár, kéziratpapír.
A szobám ablakán dörömbölő öklök –
fakófehér lepke görcsbe szorult szárnya.
Két mondat még, és máris beeresztem.
Új szírom az estére vett virágra,
ha már eldőlt: ki lesz, ki megveszi.
Fehér öklök a kertem ablakán.
Egy mondat még, és máris kieresztem.
Lepke-papírok, lámpafény-magány,
férfiak és nők, s mind, kik félrenéznek
tőlem a tükörben.
Morzéjelek, szereplők, könyvek, csikkek –
több ezer jel, egyetlen üzenet.
Fehér öklök a könyvtár ablakán.
Sál, sapka, kesztyű. Márciusi ős.
A tweedkabátom legalább meleg.
S a folyóparton biztosan találok
néhány alkalmas méretű követ.